

Biz ki Aşka Aşığız

– SUSURLUKLU · 17 Şubat 2013

BİZ Kİ AŞKA AŞIĞIZ

İsteyen meczup desin, dileyen tutsun taşa,
Küskünüz baharlara, yazımız dönmüş kışa,
Vermeyiz gönlümüzü ahu göz, kalem kaşa,
Mecnunlara yoldaşız, çöllerde divaneyiz,
Biz ki aşka aşığız, vefaya pervaneyiz.

Ferhat'ın dağ yerine deldiği bağrımızdır,
Bülbülleri râm eden dildeki çağrımızdır,
Ta ezelden inleyen, kâlpdeki ağrımızdır.
Ömür denen sarayda metruk bir viraneyiz,
Biz ki aşka aşığız, vefaya pervaneyiz.

Ney midir şu bağrımız, neden dinmez nâlesi,
Kaç mehtabı ıstır sevdamızın hâlesi,
Âlemi sermest eder ehl-i aşk piyalesi.
Pîrin bâde sunduğu bir kutlu meyhaneyiz,
Biz ki aşka aşığız, vefaya pervaneyiz.

Bin direğe bin bayrak etsinler derimizi,
Aşk yoluna ezelden koymuşuz serimizi,
Dost yolunda türabız, seçmişiz yerimizi.
Sonumuz kutlu menzil, dünyada bahaneyiz,
Biz ki aşka aşığız, vefaya pervaneyiz.

Kuyuyu saray bilmek töredir kutlu aşka,
Yalnız. dost mihman olur gönlümüzdeki köşkte,
"Esselâh" son kelâmdır özlediğimiz meşkte.
Cânâna cân aşının sunulduğu haneyiz,
Biz ki aşka aşığız, vefaya pervaneyiz.